

til en Afstemning, ved hvilken vi skulle for-
 faste Provisoriet. Jeg har set nok til den
 Strid, der har hersket her i Landet for at
 forstaa, hvorledes Landet i Virkeligheden
 ødelægges; jeg ser, at alle gode Kræfter i
 dette Land efterhaanden svækkes og forspil-
 des, ser, hvorledes de økonomiske Reforme,
 som dette Land trænger til, efterhaanden
 vinde bort. Folk tabe deres Interesse for
 Forslagene, idet de komme til den Anskuelse,
 at der kommer ikke noget Videre ud af For-
 handlingen. Der kommer Slaphed i Gemyt-
 terne og Løshed i Interesserne for det Al-
 mene. Det var rimeligt, naar vi staa overfor
 en Afstemning af en Sag, der har saa stor
 Betydning som denne, at den høie Regjering
 da underrettede os om, hvilke Folger den
 Afstemning, som forestaar, vil have. Jeg
 gjør dette Spørgsmaal til Conseilspræsiden-
 ten, da det kunde være af Betydning for Af-
 stemningen, naar den høitærede Minister
 sagde os rent ud, hvad han vilde gjøre. Jeg
 forstaa, at hvis vi stode som Sjender over-
 for hinanden, hvis den ærede Minister følte
 sig som General med sin Hær overfor
 Sjenden, saa fortalte man ikke, hvad man
 vilde gjøre, om man vilde rykke frem til An-
 greb og Sligt. Men hvis det er Meningen,
 at vi ere Borgere i det samme Land ligesom
 den høitærede Minister og hans Fæller og
 Kolleger, som sidde i Folkething og Lands-
 thing, saa forstaa jeg ikke, hvorfor Ministe-
 ren ikke skylder os en Forklaring af, hvad
 han vil gjøre den næste Dag, naar vi have
 gjort dette Skridt. Det er Forhandling.
 Den eneste Maade, hvorpaa man kan for-
 handle, er, naar man aabent erklærer, hvad
 man vil gjøre, at man faar Svar derpaa.
 Hvis altsaa Ministerens Politik er Krig, sy-
 nes jeg, han skylder os aabent at sige: det
 er Krig, jeg vil. Hvis det derimod skal være
 Forhandling, lad os da faae at vide, hvor-
 dan den høitærede Minister forhandler, og
 hvad han agter at gjøre over for os.

Berg: Ja, jeg vilde gjerne have hørt
 Conseilspræsidenten besvare det Spørgsmaal,
 den ærede sidste Taler rettede til ham, inden
 jeg havde udtalt mig. Jeg vil gjerne være
 med til at støtte disse Spørgsmaal for at
 faae af den Dplysning og Klarhed, vi kunne
 faae, og jeg skal forsøge at støtte disse
 Spørgsmaal ogsaa igjennem mine Udtalelser.
 Jeg er nu af den Anskuelse, at det er over-
 ensstemmende med Grundlovens Mening,
 at naar et Ministerium under Paaberaabelse
 af Grundlovens § 25, altsaa menende, at
 det er grundlovmæssigt, udsteder et Lovfor-
 slag af et saa omfattende finantsielt Ind-
 hold, bør Ministeriet forelægge det strax for

Folkethinget ved dets Sammenkomst. Denne
 Mening har jeg altid havt, og den har jeg
 endnu, og jeg tror ogsaa, den deles af
 Thinget i sin Helhed. Jeg har nok hørt,
 at der er fremsat visse Betæneligheder over
 Folgerne af, at dette Forslag er forelagt;
 men jeg har ikke hørt Noget benegte, at
 Folkethinget fremdeles staa paa det Stand-
 punkt, at saadanne foreløbige saakaldte Love
 bør forelægges for Folkethinget strax, naar
 det sammentræder efter Udstedelsen. At Re-
 gjeringen nu har gjort dette, beviser ikke, at
 det er sket af Smødekommenhed imod dette
 Thing. Det kunde ogsaa betyde, at det var
 i Dieblisset beleiligt for Regjeringen, men
 selv om saa var, maatte vi alligevel fast-
 holde det Krav, vi have stillet til Regje-
 ringen med Hensyn til Provisoriets Fore-
 læggelse strax; thi hvad er det nu iøvrigt
 for et Lovforslag, der her foreligger. Det er
 ikke noget almindeligt; men det er et For-
 slag, hvorved den foreløbige Lov af 1ste
 April er forelagt, hvorved Regjeringen giver
 sig selv Bemyndigelse til at anvende alle de
 af Statens Peng, som den selv har fore-
 slaet anvendt paa Regjeringens Finants-
 forslag, og i Kraft af hvilke der er en le-
 vende Virksomhed ogsaa ud over de ordi-
 nære løbende Forhold, Embedsmænds Løn-
 ninger, Pensioner o. desl. rundt omkring i
 Landet. Det er ikke blot Gendarmene,
 der ere et Vidnesbyrd om den Stilling, vi
 leve i, og som tages i Beskyttelse af dette
 Lovforslag; men det er baade Kanaler, For-
 ter, Kanoner og Bygninger. Denne Virk-
 somhed omfatter mange, mange Millioner
 ud over det, som et Folkething nogensinde
 kunde tænke paa at sige Ja til overfor det
 nærværende Ministerium, og dette Lovfor-
 slag møder dog fra Regjeringens Side med
 den Paastand, at det baade i Form og Ind-
 hold ligger indenfor Grundloven. Naar
 det derfor nu for det Første er godkjendt
 fra vor Side, at Ministeriet bør forelægge
 dette Forslag strax, saaledes som det nu er
 sket, og det ligeledes er anerkjendt fra vor
 Side, i hvilken Grad Regjeringens Paas-
 tand om, at et saadant Altskyld og det selv
 er indenfor Grundloven, er umedholdelig,
 saa følger jo deraf naturlig ogsaa den øvrige
 Enighed her i Thinget om, at et saadant
 Lovforslag strax bør forkastes. Det fore-
 kommer mig derfor bejnderligt, at der endnu
 hos Regjeringen og hos Høire i Thinget
 kan være forskjellige Meninger om de to
 Ting, at Regjeringen bør forelægge et saa-
 dant Forslag strax, og at Folkethinget strax
 bør forkaste det. Rent juridisk, retslig taget
 forekommer det mig, at vi vilde forjømme
 vor Pligt, hvis vi ikke gav denne Villie til-